

El dit i la lluna

[IRENE JAUME](#) Actualitzada el 29/03/2017 18:10

A veure si ho he entès: un col·lectiu ecologista dedica vés-a-saber-quantas-hores a recopilar i analitzar un munter de dades sobre el lloguer turístic a ca nostra i el problema no és que aquesta pràctica s'hagi duplicat en només un any, sinó que el problema resulta que és que el col·lectiu [hagi fet públiques les dades](#). Qued astorada fent una volta per les xarxes socials veient com gent reclama (i exigeix!) a un col·lectiu de persones voluntàries –hi insistesc, persones que inverteixen el seu temps a fer coses per millorar la vida de tothom, i no només la seva– un rigor i una exactitud que no demanen mai al Govern. Perquè deuen saber que tenim un govern, no? És que a vegades ho dubt, perquè les exigències no són les mateixes. Que, per cert, un estudi encarregat pel Consell Insular de Mallorca ja advertia de 70.000 places il·legals i no hi va haver tant trull, no sé per què. O sí, però és igual.

Es fan públiques les dades i, segurament, no podem ser del tot conscients de la magnitud de la tragèdia. I dic tragèdia perquè visc a una ciutat on el lloguer turístic ja està expulsant la gent dels seus barris, està fent tancar la majoria de petits comerços que es reconverteixen en franquícies o botigues 'neo-pijes', està fent que al pis de devora ca nostra hi hagi gent nova cada setmana o cada mes i que la banda sonora de la ciutat s'hagi convertit en una remor de processons de maletes amb rodes. I a ca nostra, feis comptes: més de 600.000 places turístiques i 3 instructors. Surt a 200.000 places per hom. I sí, ja sé que és molt difícil, complicat, i que hi intervenen molts factors. Però no, ja no és qüestió de paciència o comprensió, fa més de 600 dies que tenim un govern que balla entre les excuses i les mitges veritats, entre la por d'enfrontar-se a un problema i la supèrbia de saber-se en una posició de poder. Què estariem dient si això estigués passant amb un govern del PP? Perquè al final resultarà que l'eufòria i les grans esperances (i promeses) del maig de 2015 eren una espècie d'espectacle de mal gust.

També em crida l'atenció la sentència –o condemna?– que alguna gent, amb descarada lleugeresa, utilitza per acusar els sectors ecologistes d'estar “a favor dels hotelers”. Ens hem tornat boiets i boietes? O l'altra: insinuar (o afirmar directament) que estan en contra de la gent que lloga una habitació per arribar a final de mes. Qued petrificada, engalavernada, de la incredulitat. I després llegesc que és que les dades creen “por i inseguretats” entre la població. I pens en una població que fa anys que està

instal·lada en la por i la inseguretat de contractes temporals, sous de misèria, serveis bàsics retallats i degradats i la impossibilitat d'accedir a un habitatge. La mateixa població que fa anys que espera que el gran augment de turistes vulgui dir més qualitat de vida però que cada any que passa veu com la profecia no s'acaba d'acomplir. A Barcelona ja hi ha empreses que es dediquen a comprar edificis sencers i expulsar el veïnat, de veres que saber l'abast de la situació ens pot crear por i inseguretat? O és que, al contrari, pot generar tota una sèrie d'aliances de base que s'organitzin per fer-hi front? Segurament és la segona –perquè ja està passant– i és aquí on la por i la inseguretat canvien de bàndol i boten totes les alarmes.

Crec que el tema és prou seriós com perquè deixem de mirar el dit i mirem la lluna: seguim venent ca nostra a un ritme vertiginós. I no l'estam venent –només– als turistes, també l'estam venent a l'especulació, a grans grups inversors i a voltors immobiliaris amb beneficis estratosfèrics que no tenen cap tipus d'intenció de preocupar-se pels nostres barris i ciutats i les vides que s'hi desenvolupen. Per això agraeisc tant que gent anònima, passa a passa, estiguin remonent cel i terra per intentar aturar aquest desgavell i posar damunt la taula dades i fets que el Govern, de moment, no ha gosat posar. Miram la lluna d'una vegada, idò?